24 VIII 70

EESTI PÄEVALEHT

ESTNISKA DAGBLADET
12. aastakäik
Toimetaja Juhan Kokla
Vastutav väljaandja
(ansv. utg.) Hans Schöier
Peatoimetus ja talitus:
EESTI MAJAS, Stockholmis,
sissekäik, Kocksgränd 3
Aadress: Box 16320
103 26 Stockholm 16
Telefon: 21 84 46
Toimetus Eskilstunas:
Toimetaja Jüri Aus
Aadr.: Eesti Päevaleht, Box 120,
631 02 Eskilstuna. Tel.: 016/14 77 72
Tellimispostgiro nr. 28650
Tellimishinnad:
Aasta .... kr. 147:—
Termin (4 kuud) .... kr. 53:—
Kuu .... kr. 15:—
Kuulutusehind 75 ööri mm.
Ärikuulutused 1 kroon mm.
Eskilstuna-Kurirens Tryckeri AB
Eskilstuna 1970

Eskilstuna-Kuriren
Reedel, 14. augustil 1970
Upplaga C
Nr. 186 (3470)

Ligi 200 külalist Kanadast Stockholmi-eestlaste juures

Stockholmi eestlased elavad hetkel üle erakorralist invasiooni — neile on ühekorraga külla saabunud tervelt kakssada Kanada-eestlast. Suurem osa nendest saabus Saksamaalt Saksamaalt "Ühendaja" suurlaagrist rongiga, mida vastu võtmas olid eesti nooruse esindajad Rootsis suurte teretulemast-plakatitega peajaamas. See on suurim hulk ülemere-eestlasi, kes ühekorraga on Rootsit külastanud. Stockholmi Eesti Majas on päeva läbi elu, sest siin toimub külaliste toitlustamine.

Vestleme Kanada noorte reisijuhtide Leo Puuritsaga ja Hilja Kuutmaga Torontost. Kuidas oli vastuvõtt Stockholmis ja Rootsis üldse?

— Vastuvõtt oli ootamatult südamlik. See algas meie Rootsi pinnale saabumisel Hälsingborgis. Meile tulid vastu sealsed eesti noored ja noortejuhid ja ütlesid teretulemast. Stockholmis oli kõik otse perfektselt korraldatud. Pärast saabumist ja esimest jällenägemisrõõmu toimus noorte majutamine ja pagasi paigutamine silmapilkselt. Suurem osa meist on külalised Rootsi eestlaste kodudes, kus kohtame ülevoolavat külalislahkust.

— Kuidas oli Kanada-noorte huvi reisi?

— Huvi oli suur. Meil jäi seljataha pikk ringreis kontinendil. Suurem osa noortest on ju esmakordselt Euroopas. Sõitsime nelja bussiga pärast maailmasuurlaagri "Ühendaja" lõppemist Austriasse, külastades Alpe ja kauneid linnu, nagu Salzburg ja Wiin, edasi olime Shveitsis ning pisiriigis Liechtensteinis. Rootsi tulime rongiga jälle Saksamaalt Frankfurtist. Pärast esimest kohtamist eestlastega muutusid noored eriti elavaks ja põnevus Stockholmile lähenemisel oli suur. Tüdrukud kippusid kohale jõudmisel peaaegu aknaist välja ...

— Kas kõik Saksamaal olnud Kanada-eestlased tulid Rootsi?

— Ei. Osa jäid ringsõitudele kontinendil ja sõidavad tagasi otse Frankfurtist. Neid oli 80. Meie sõidame siit Stockholmist lennukil otse Torontosse 170 inimesega, osa on siin omal käel ja viibivad kauem.

— Kuidas on noored oma suure reisiga rahul?

— Suurepäraselt. Kõik on vaimustatud, et nii palju eesti noori mitmetest maadest said kokku. Ja ka siin Rootsis on meeleolu ülev. Maailmakohtamised ja maadevaheline läbikäimine eesti noorte ja ka täiskasvanute vahel on nüüd käigus ja areneb edasi. Kuulsime, et Kanada eesti noortemalev andis maailmalaagris Saksamaal üle kutse teistele malevatele uueks maailmalaagriks Kanadas. Kus see toimub ja millal?

— Järgmine maailmalaager skautlikele eesti noortele toimub Kanadas Muskoka järve ääres nn. Kotkajärve eesti vabaõhualal. Seal pühitseme eesti skautluse 60-ndat juubelit ja loodame üle 1000 eesti noore kogunemist üle maailma. See toimub aastal 1972.

— Kuidas olete finantseerinud seda suurt reisi?

— Eeskätt noorte vanemate panusega. Ka noored ise on säästnud ja Kanada valitsus andis reisiks 5000 dollarit. Valitsusasutused olid eriti rõõmsad meie kontaktide üle Rootsis. Ka meie maailmalaagrile 1972 lubati riiklikku toetust. Muidugi oli riigi abi ainult tilk meres — meie reisioperatsioon maksis ümmarguselt 125.000 dollarit ainult otseste sõidu- ja ülalpidamiskuludena. Kuid, nagu näete, oleme ka nendest probleemidest üle saanud. Ja see ei ole ainuke tänavune Kanada-külastus Stockholmi — järgmisena tuleb Rootsi Montreali noortegrupp "Vikerlased", kes siin esinevad.

Ja kuidas on huvi uue maailmalaagri kutse vastu Rootsis? Küsisime noorteinstruktorit Richard Norvelli, kes korraldab vastuvõttu Kanadast tulnud Noortele.

— Huvi on suur. Panime maailmalaagris käima eelregistreerimise ja otsekohe pani end kirja üle saja noore. See arv kahtlemata mitmekordistub. Praegu on meil tore vastu võtta kaugeid kalleid külalisi. Eesti avalikkus oli samal seisukohal — meil tuli vastu võtta rohkem abipakkumisi ja korteripakkumisi, kui meil vaja oli. On ju suur osa Kanada-eestlastest Rootsist edasi rännanud ja sellega on vanadel otsesed mälestused ja tutvus- ning sugulussidemed Rootsi eestlastega. See kandub üle ka nende lastele.

Eestlane ameerika pressis
Jutustab ajakirjaniku tööst

CHICAGO (VES) — Üks väheseid eestlasi, kes ajakirjanikuna töötab USA-pressis, on Jaan Kangilaski, kes on ühe ajakirja maakonna-toimetajaks. Kuidas temast sai USA-lehemees ja kuidas on ta töötingimused, sellest allpool.

Vanaisa Jaan Kangilaski pidas Viljandi lähedal Verilaski külas väikest talu. Kasvatas üles viis last. Üheks oli Ott, kellest sai kunstnik ja kes praegu elab ja töötab Eestis. Jaanist poeg ajakirjaniku isa oli Tartus kirjastusühisuse "Loodus" prokurist või ärijuht. Ühel "Veljesto" peol ta oli tutvunud Ilse Postiga, kellega hiljem abiellus. 9. jaanuaril 1936 sündis nendele poeg, kellele traditsiooni kohaselt pandi nimeks Jaan — meie nüüdne lehemees. Vend Mihkel sündis järgmisel aastal. Tema elab ja töötab metallurgia insenerina Columbuses, Ohio osariigis. Seal elab ka ema.

Isa sai 1940. aastal surma. Põgenikuna asus ema poegadega Ühendriikidesse 1949. aasta kevadel. Esialgu elati ja oldi Seabrookis. Kauaks aga sinna ei jäädud.

"Lahkusime sealt liivaluidete, dzungli ja sparglivāljade alalt ja kolisme Ohio osariigis olevasse Fremonti, kus ema kaks õde olid õdedena leidnud koha haiglas," jutustab Jaan Kangilaski.

Seal ta lõpetas keskkooli ja astus 1953. aastal osariiklikku ülikooli "muidugi inseneriks õppima". Ema, elukutselt kooliõpetaja, pidi Ameerikas töötama vabrikus. Poeg pidi saama siin maal parema koha. Head väljavaated on praegusel ajal inseneril.

Aga inseneri temast ei saanud.

"Mu pea ei saanud kõrgemast matemaatikast jagu. Kolm korda järgemööda sain kalkuluses nõrga ja 1955. a. suvel lendasin koolist välja."

Mida nüüd peale hakata?

Jaan Kangilaski astus sõjaväkke.

"Oli ilus rahuaeg ja mul on sõjaväest üldiselt head mälestused, kuigi see elu mulle just konti mööda ei olnud. Vihkan ikka veel saabaste viksimist ja peakatte kandmist. Suurema osa ajast olin sõjakohtu kirjutaja ja tõlk Saksamaal ja hiljem Fort Knox'is. 1957. aasta sügisel vabanesin sõjaväest ja astusin uuesti ülikooli, seekord õppima ajakirjandust. Lõpetasin 1959. aastal ja 1969. aastal sain magistrikraadi".

Ja kuidas oli siis töökoha leidmisega?

Siin ülikooli võimud kaasa ei aidanud.

Esimene töökoht oli ajalehe "Columbus Citizen" juures. Seal tuli teha seda, mida kõik algajad ajakirjanikud peavad tegema — kirjutama surmateateid.

"Igav värk," on Jaan Kangilaski otsus selle töö kohta. Ta ei jäänud sinna ka kauaks. Töötas 1958. aasta veebruarist kuni septembrini.

Pärast ülikooli lõpetamist oli juhtivalt tegev kooli poolt viis korda nädalas väljaantava ajalehe juures, kus sai igakülgseid kogemusi ajakirjanduslikust tegevusest, kuna endal tuli vahel käed külge panna ka siis, kui mõni trükikoja meister suvatses tööle tulla purjus päi.

1961. aasta märtsis asus Kangilaski tööle Cincinnatisse AP bürоos. Sealse töö kohta ta märgib: "Ma ei tea kui tuttav teie olete "wire service'ite" tööasjadega. Cincinnatis on AP-1 nõndanimetatud kolmemehe büroo — kolm reporterit, üks fotograaf, üks teletaip-mehaanik ja 3—4 operaatorit. Tavaliselt töötasime üksi. Palju materjali tuli telefoni teel, tihtipeale tuli seda endal hankida.

"Wire service'i" töö ei ole sugugi nii põnev, nagu filmid seda mõnikord kujutavad. Töötada tuli väikeses klõbisevate teletaipidega täidetud toas. Kui midagi suuremat juhtus — mõni sensatsiooniline mõrv või lennuõnnetus või kui George Wallace või Kennedy või Nixon tuli kõnelema, siis sai ka AP mees oma vangikongist välja tänavale."

Sellel töökohal oli Kangilaski ligi kuus aastat, oodates kogu aeg võimalust sealt edasi paremale töökohale pääsemiseks. Seda on talle ka lubatud, et kui amet selge, saate koha New Yorgis ja hiljem võib teist saada väliskorrespondent. Amet õpiti selgeks, aga edasi ei pääsenud. Üteldi, et meil on siin teist nii suur kasu et ei raatsi ära lasta. Kangilaski astus energiliselt samme, kirjutas palvekirju ja märgukirju, ajas AP asepresidendiga pika jutu maha ja sai lubaduse, et varsti pääsete Cincinnatist minema. Varstist sai terve aasta, aga edasipääsemise võimalust ikka veel ei koitnud. Siis sai Kangilaski süda täis ja ta läks lihtsalt minema. Läks Chicagosse maad kuulama ja sai koha "Daily News" juures. Töötas lihtsate ja igavate asjade alal.

"Viie kuu pärast olin surmani tüdinud," ütleb Kangilaski. Ühelt vanalt sõbralt sain juhuslikult kuulda, et uut meest on vaja ajakirja juures, mille nimeks on "Jama". Muidugi ei ole selle nimel midagi tegemist eestikeelse jamaga, vaid see on moodustatud väljaandva ühingu ingliskeelse nimetuse esitähtest — Journal of the American Medical Association, nõnda siis Ameerika Meditsiinilise Ühingu ajakiri.

Alguses oli Kangilaski seal meditsiiniliste uudiste osakonnas reporteriks, keda ameeriklased, kes armastavad kõlavaid tiitleid, nimetavad "associate editor'iks".

Milles ta töö seisnes?

Reporterid käivad teaduslikel konverentsidel ja teevad oma ajakirja jaoks kokkuvõtlikke kirjutusi uuemate saavutuste ja leiduste kohta. Tuleb palju reisida ja mõnikord on "päris kõva tamp peal", nagu Kangilaski märgib.

Ta osutus omal alal heaks tööjõuks, kelle võimeid peagi hinnati ülendamisega "chif science writer'iks". Tänavu maikuust alates on Kangilaski osakonna toimetaja. "Nüüd ei ole enam palju mahti olnud kirjutada." Pole ime, sest Kangilaski on ka administratiivselt osakonna juhataja, kellel tuleb täita mitmesuguseid ülesandeid.

Kui palju tal on olnud kasu magistrikraadist?

"Magistrikraadist ei ole mul kunagi kõige vähematki kasu olnud ei palga suhtes ega töö juures. Suurem osa mu omaaegseid kaastöölisi ei teadnudki, et mul on magistrikraad. Vähe olen kohanud lehemehi, kes sellest kraadist lugu oleks pidanud," nendib Kangilaski.

Millised on ajakirjanike palgad?

Kuuleme, et "Citizen" maksis 38-tunnilise töönädala eest 45 dollarit. See oli algaja palk. AP maksis 1961. aastal 80 dollarit nädalas. Kui Kangilaski sealt lahkus, siis ta sai juba 200. Vahepeal on palkasid suurendatud, nii et nüüd peaks algaja palk olema saja dollari ümber.

Võrdluseks tähendab Kangilaski, et ta töötas 1955. a. suvel terasevabrikus, kus ta töötasu oli selline, et ajakirjanduse alal tuli töötada mitu aastat enne kui hakkas saama sama suurt palka.

Ajakirjade juures on palgad tavaliselt paremad kui ajalehtede juures.

Ja töötingimused?

Nüüd on need head küll, aga varemgi ei olnud mul midagi kaevata, ütleb Kangilaski. Cincinnatis vaheldusid tööajad, vahel tuli töötada päeval, teinekord jälle öövahetuses. Rassimist oli küll. 1965. ja 1967. aasta lennuõnnetuste ajal tuli töötada vahel 24—32 tundi järjest. Öövahetuses oli palju rabamist, sest seal tuli suurem osa artikleid kirjutada kaks korda. Aga nii kurnav see öövahetuse töö siiski ei olnud, et ma ei oleks jaksanud naist võtta. Abiellusin 1965. aasta aprillis Roberta Wilsoniga, kes on ka kirja-andega," jutustab Kangilaski, kes oma tulevasega oli tutvunud Cincinnatis.

Lõppeks paar sõna veel ajakirjast, mille meditsiiniliste uudiste osakonna toimetajaks on Kangilaski. See ilmub kord nädalas ja selle tiraazh on umbes kakssada tuhat.

Nimetasime artikli algul Kangilaskit oma nooreks kolleegiks. Ta ise nimetab end vanaks ajakirjanikuks, keda õnnetuste ja kuritegude kirjutamine oli ära tüüdanud ja kes sellepärast otsis endale teissuguse töökoha. Nii või teisiti, soovime talle tulevikukski head edu omal alal töötamisel. Ja muidu ka!

P. K.

Toimetaja Jaan Kangilaski.

- **Mare (sünd. Elverk) ja Douglas Green'ile sündis Södertäljes 27. juulil tütar.**
- **Apteeker Benno Koppel pühitses 31. juulil Ronnebys oma [illegible]-aastast sünnipäeva.**

Suvises Stockholmis kohtasid Eesti Päevalehe toimetuses kirjanik Jüri Kork ja heliplaatidelt tuntud meeleolulaulja Kanadast, Andres Raudsepp (paremal). (EPL-foto Lepper)

Göteborgi ühiskoguduse tegevus väga edukas

Kui möödunud sügisel pärast pikemaid eeltöid Göteborgi kolme koguduse nõukogu poolt otsustati likvideerida üksikud kogudused ja alus pandi uuele ühiskogudusele — EELK Göteborgi ja Lääne-Rootsi Kogudusele, siis anti ühiskoguduse ajutisele juhatusele juhtnööriks: 1) liikmeskonna organiseerimine 2) usu-ja majanduselu korraldamine ülemineku ajal ning 3) nõukogu valimiste teostamine. — Koguduse äsjavalitud nõukogu koosolekul 12. juunil s.a. konstateeriti, et ajutine juhatus on temale pandud ülesanded täitnud.

Liikmeskonna organiseerimisel, tänu Göteborgi eestlaskonna kindlale veendumusele — teha lõpp killunemisele kiriklikul alal, on saavutatud tulemusi, mis ületavad kõik esialgsed lootused. Ligi 500 endiste koguguste liiget on kinnitanud lühikese aja jooksul oma kuuluvust uude kogudusse, tasudes viimasele oma liikmemaksu 1970. a. eest. Seega liikmeskonna arvult uus kogudus juba nüüd ületab endised kogudused liiksikult võetuna. Kuna liikmemaksu tasumise tähtaeg on jäetud vabaks, siis võib arvata, et aasta lõpuks enamik EELK-usulisi kaasmaalasi kohapeal on koondunud ühiskogudusse, mis on olnud juba aastaid kõikide südamesooviks. Liikmemaksu suuruseks on Kr. 20:- aastas, pensionäridel vabatahtlikus suuruses, mida võib tasuda koguduse postijooksevale arvele nr 72 16 68 — aadressil EELK Göteborgi ja Lääne-Rootsi Kogudus, Box 372, 401 25 Göteborg 1.

Usuelu alal on uus kogudus oma lühikese kestvuse vältel arendanud tegevust, millist hulgal ajal enne seda pole kohapeal nähtud. Alates avajumalateenistusega 8/11 69 kuni küüditamisaastapäeva jumalateenistuseni 14/6 s.a. on Göteborgis ja koguduse Alingsåsi pihtkonnas peetud kokku 21 jumalateenistust, kusjuures väikseim osavõtt ühest jumalateenistusest Göteborgis on olnud 47 inimest ja suurim ligi 930 osavõtjat. Leeriõpetus 21 leeriõpilasega kujunes tänavu arvult suurimaks ülerootsiliselt võetuna. Koguduse jumalateenistuste sisustamisel on oma kaasabi annud Göteborgi Eesti Naiskoor kahel ja Göteborgi Eesti Meeskoor ühel korral. Solistina on pr. Helle Aro-Cervin esinenud kaks korda. Eesti skaut-ja gaidorganisatsioonide liikmed on osa võtnud kahest jumalateenistusest. Seltskondlikul alal on peetud kaks kohviõhtut koguduse majas ligi 90-ni ulatuva osavõtjaga kummalgi korral.

Suurima panuse koguduse usuelu korraldamisel on aga annud õpetaja Karl Kool, kellele kogudus on avaldanud siirast tänu tema eneseohverdusliku abi eest ja palunud teda vastu võtta koguduse hooldajaõpetaja

Järg. lhk. 3.

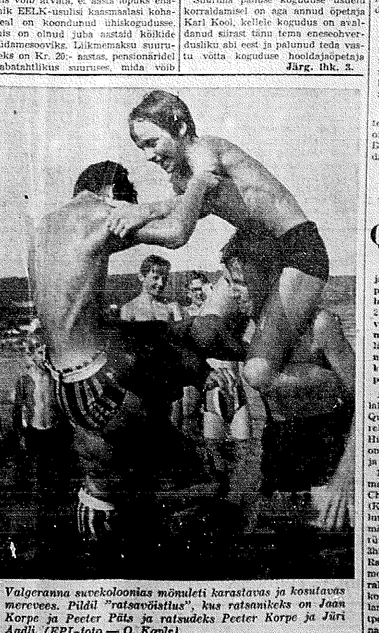

Valgeranna suvekoloonias mõnuleti karastavas ja kosutavas merevees. Pildil "ratsavõistlus", kus ratsanikeks on Jaan Korpe ja Peeter Päts ja ratsudeks Peeter Korpe ja Jüri Aadli. (EPL-foto — O. Kopir).

"Instrument sovjeti poliitikale"

MOSKVA — See märgitseb võitu Lääne-Saksa pärastsõjaaegses poliitikas, nentis liidukantsler Willy Brandt oma kõnes, mis ta pidas kolmapäeva õhtul Läänesaksa rahvale.

Varem samal päeval oli ta Kremlis alla kirjutanud mittekallaletungilepingule Lääne-Saksa ja N. Liidu vahel. Brandt meenutas ka Berliinimüüri, mis püstitati 9 aastat tagasi Lääne-Saksa ja Ida-Saksa vahele. Ta avaldas lootust, et seda "eraldumislünka hakatakse nüüd täitma".

Willy Brandtile osutati Moskvas "südamlikku soojust". Venelaste huvi rõhutas eriti asjaolu, et nii Kossõgin kui ka Brezhnev kuulusid Brandti vastuvõtu-komiteesse ja Brezhnev üllatas oma malnidusega Kremlis, kui leping alla kirjutati. Sv. Dagbladeti Moskva-korrespondent märgib oma raportis, et "nüüd ei ole enam mingit kahtlust, et poliitiline pehme ilm on hakanud sulatama vana jäbedat fronti Moskva ja Bonni vahel kõigi nende järeldustega, mida see lõdvendus kaasatab arengule Euroopas".

Endine Lääne-Saksa majandusminister Franz-Josef Strauss ütles aga seevastu, et kolmapäeval allakirjutatud mittekallaletungi-leping Lääne-Saksamaa ja Ida-Saksamaa vahel kujutab endast "instrumenti Sovjeti võimupoliitika kasuks".

Strauss, kristlik-demokraatliku partei juhtivaid isikuid, on üks neid, kes on väga teravasti kritiseerinud Brandti valitsuse samme suhete arendamisel Ida-Euroopaga.

A. Rannitile Quemoy märk

NEW YORK (VES) — Luuletaja ja esseist Aleksis Rannit kutsuti pärast Koreas toimunud PEN-Klubide rahvusvahelist kongressi koos 2 prantsuse, ühe belgia ja ühe Elevandiluu Ranniku kirjanikuga Hiina Vabariiki, Taivanile. Hiina välisministeeriumi kutse anti A. Rannitile ja teiste mainitud maade kirjanikele edasi Hiina suursaadiku poolt Söulis.

Aleksis Rannit viibis Hiinas auküllalisena 7 päeva, neist kaks päeva Quemoy (hiina keeles Kinmeni) saarel, mis asub 2 kilomeetrit Puna-Hiinast ja mida hiina kommunistid on juba aastaid tulistanud kahuritest ja pommitanud lennukitest.

13. juulil lõi Quemoy saare komandant armeekindral Liao Tsu Chiang Aleksis Ranniti Quemoy (Kinmeni) saare rüütliks, kinnitades luuletaja rinnale vastava kuldaumärgi. See kuldaumärk kujutab rüütlist ratsanikku, kelle oda on sihitud Puna-Hiina vastu. Aleksis Ranniti pidevateks saatjateks Quemoy saarel olid peale mainitud kindrali veel armeekindral Kuang Yu ja kolonel Ping-Ying Chia. A. Rannit lendas Quemoy saarele ja tagasi Taipeisse sõjaväelennukis, mida kaitsjana saatis üks sõjaväelennuk.

Leo Puurits

Rudling ja Olt Eestis

Nagu selgub "Kodumaast", on Tallinnas toimunud rahvatantupidustustel viibinud N. Liidu-Rootsi sõprusühingu delegatsioon, kuhu kuulus ka N. Liidu saatkonna advokaat Stockholmis Arvid Rudling, keda on eraldi intervjueeritud.

Samas "Kodumaas" on intervjueeritud ka pidustustel viibinud heliloojat Harry Olti Stockholmist.

"Kodumaas" ilmus ka Stockholmi staadionil tehtud intervjuu Ernst Idlaga, kes oli jälgimas kümnevõistlejate maavõistlust okup. Eesti ja Rootsi vahel, kus ta konstateerib eesti kümnevõistlejate head ettevalmistust.

EPL *14. augustil 1970*

RELVARAHU

Relvarahu Egiptuse ja Iisraeli vahel Suessi rindel kolme kuu kestel USA rahukava järgi kõige tähtsamaks eelduseks, et läbirääkimised Lähis-Ida konflikti lahendamiseks võiksid käiku minna. Kui relvad tolles piirkonnas nüüd järsku vaikisid, tõusid kohe optimistlikud lootused, et võibolla läheb tõesti korda taltsutada võitlevate poolte meeli ja rajada teed rahule iisraeliitide ja araablaste vahel. Taoline optimism on mõistetav kui reaktsioon tollele pessimismile, mis pidevalt kasvas sest saadik kui Egiptuse valitseja Nasser möödunud aasta kevadel kuulutas välja kurnamissõja Iisraeli vastu. Olukorda objektiivselt hinnates on tegelikult raske leida faktemis õigustaksid arvamist, nagu oleksid rahuväljavaated nüüd heledamaks muutunud.

Tohiks olla iseloomustav, et Iisraeli valitsusel kulus ligemale nädal jaatava vastuse andmiseks USA rahukavale pärast seda, kui Egiptus ja Jordaania olid oma põhimõttelise nõusoleku andnud. Viivituse põhjusi võis välja lugeda peaministri Golda Meiri deklaratsioonist parlamendis, kus ta ütles: Egiptuse rahutahe pole tõiselt mõeldud. Teiseks, tulevased Iisraeli piirid ei või kulgeda piki vanu "relvarahu liine" enne 1967 juunisõda, mida araablased pealegi pole kunagi tunnustanud. Kolmandaks, ei saa olla juttu ka palestiinlaste massilisest tagasitulekust — selle asemel on aga Iisrael küll valmis maksma neile kompensatsiooni. Lõpuks, ühtki iisraeli sõdurit ei tõmmata tagasi praegustelt seisukohtadelt enne kui araabiariigid on sõlminud kohustusliku rahulepingu Iisraeliga.

Niisama raske on leida Egiptuse poolelt valmisolekut järeleandmisteks, mis lubaksid kõnelda tõeliste läbirääkimiste kasuks. President Nasser ise on käitunud rohkem kui kahtlaselt, kuna ta algul lükkas USA ettepaneku avalikult tagasi, kuu aega hiljem aga — pärast pikaajalist Moskva külastamist — järsku sellega nõustus, kuigi teatud reservatsioonidega. Tulemuseks oli vastuollu sattumine mitme araabiariigiga ja palestiinlaste suuremate võitlusorganisatsioonidega. Mis puutub Nasseri reservatsiooni, siis iseloomustab seda tema nõudmine et eelnevalt läbirääkimistele tuleb Iisraeli väed "kõigilt okupeeritud aladelt" tagasi tõmmata. Nasser nõuab seda, kuigi USA rahukavas ja Liitunud Rahvaste Julgeolekunõukogu 1967 novembriresolutsioonis puudub sõna "kõigilt". Mõlemas dokumendis kõneldakse lihtsalt tagasitõmbamisest okupeeritud aladelt, jättes tema ulatuse määramist läbirääkimiste hooleks.

Kuna Iisrael omalt poolt keeldub ühtki sõdurit tagasi tõmbamast enne läbirääkimiste lõppu ja kohustusliku rahulepingu sõlmimist, siis ei tähenda nüüd kehtima hakanud relvarahu esialgu muud kui olukorra taastamist Suessi kanali piirkonnas, nagu see valitses enne Nasseri poolt kuulutatud "kurnamissõja" algust pooleteist aastat tagasi. Iisrael vastas siis üha ägedamate õhurünnakutega ja N. Liit suurendas vastavalt sõjaväelist abiandmist Egiptusele. Toda arengut silmas pidades on nüüd muidugi tungivalt tähtis, et relvarahu teostub viisil, mis rahuldab mõlemaid pooli. Järelvalve pole iseendast kerge, kuigi poolte taga seisvad suurriigid USA ja N. Liit omavad küllalt tehnilisi abinõusid inspektsiooniks nii maapealt kui õhust. Järelikult peavad kolm lähemat kuud nüüd näitama, kas relvarahu suudab täita seda ülesannet, mida USA rahukava ette kujutab.

Iisrael nõustus USA ettepanekuga alles pärast president Nixoni kirjalikku tõotust 24. juulist anda Iisraelile kõike vajalikku sõjaväelist abi, mis kindlustaks tema täielikku julgeolekut kuni rahu saabumiseni. Tõenäoliselt on N. Liit teiselt poolt lubanud samasuguselt kanda hoolt Egiptuse eest. Nõnda on relvarahu sisuliselt muutunud kahe superriigi vaheliseks mänguks, mis lähtub teatud avaldustest või mõistaandmistest ühistes huvides. Kuid relvarahu jääb ilmselt piiratuks Suessi piirkonnaga, kuna mõned araabiariigid ja mitmed palestiinlaste organisatsioonid keelduvad ühinemast Nasseri väljamänguga. Seepärast on rohkem kui küsitav, kas ainult osaline relvarahu suudab täita talle pandud lootusi.

A. K.

Göteborgi ühiskogudus

Algus lk. 1

ülesanded. Külalisõpetajatena on kaastegevad olnud: assessor Jakob Aunver, abipraost Konrad Veem, kes otsustavalt kaasa aitas koguduse stardiks administratiiv alal, õpetaja Jaan Rebane mitme jumalateenistusega. Organistiks on kogu aeg olnud meie kauaaegne sõber P.G. Strömberg.

Koguduse majandus, tänu laekunud liikmemaksudele ja liikmeskonna heldekäelistele annetustele, on kindlal alusel, mida tõendab kasvõi seegi, et kogudus, olles ise organiseerimis-ajajärgus, on suutnud nii lühikese aja jooksul korraldada 21 jumalateenistust, mis harilikus olukorras on ühele vanale kogudusele juba küllaltki suureks majanduslikuks pingutuseks.

Koguduse täiskogu koosolek alalise nõukogu valimiseks toimus 23. mail s.a. Sellega tähistati ühtlasi lõppu ka üleminekuajajärgule. Koguduse nõukogu liikmeiks valiti häälte enamuse järjekorras: Vello Piirsalu, Heino Riomar, Evald Lilleste, Jüri Adila, Victor Paul Krull, Villem Napp, Albert Tiik, Albert Uukareda, Paul Kosk, Elmar Aibast, Gerhard Peet ja Evald Soomägi ning nõukogu liikmete asemikeks: Raimund Palm, Alma Väina, Erika Perem, Salme Randsalu, Einart Neem, Mart Mägi, Jüri Hansen, Ado Parlo, Karin Karask, Erich Norman, Valev Vesmes, Richard Eerik, Erika Kaing, Oskar Pärn, Karl Sooaru ja Mihkel Oland. — Uue nõukogu esimesel koosolekul moodustati juhatus järgmises koosseisus: esimees — V. Piirsalu, abiesimees — E. Soomägi, kirjatoimetaja — V. Napp, laekur — E. Lilleste ja ametita liige — P. Kosk.

Koguduse nõukogu ja juhatus teevad kõik, et EELK Göteborgi ja Lääne-Rootsi Kogudus kujuneks tõeliseks kristlikuks kohtumispaigaks meie rahvuskaaslastele kohapeal nii usulu alal kui ka rahvuslikel kokkutulekuil. Koguduse organite üheks lähemaks ülesandeks jääb koguduse õpetaja küsimuse lahendamine, kus koguduse täiskogul on öelda oma lõplik seisukoht. Koguduse nõukogu ja juhatus loodavad siin kaasabi kõigilt Göteborgis ja Lääne-Rootsis elunevailt EELK-usulistelt kaasmaalastelt koondumise näol meie ühtse koguduse ümber. Ühiselt kristlikus vaimus tegutsedes ei ole ükski probleem meile lahendamatu, killustatult aga aitame ise märkamatult kaasa mitte üksi meie eesti koguduste, vaid kogu meie rahvusliku olemuse kokkuvarisemisele. Seepärast kõik, kes veel ei ole ühinenud, liituge nende 500-ga, kes seda juba nüüd on teinud!

EELK Göteborgi ja Lääne-Rootsi Koguduse juhatus.

- Torontost viibis Stockholmis külas Karl Rosen.

Thomas Algvere
leg. hambaarst
UUS AADRESS:
Johan Enbergs v. 22,
Västra Skogens Centrum,
SOLNA, telefon 82 32 84.

MISOMEX AB service ja müügivõrk on globaalse ulatusega.
ERIALA: Täisautomaatsete MULTINEX repeteer-kopeerimismasinate tootmine graafika ja elektroonika tööstusele.
MISOMEX AB STOCKHOLM · FRUÄNGEN

EPL ristsõna nr 27

Stockholmi Eesti gümnaasium

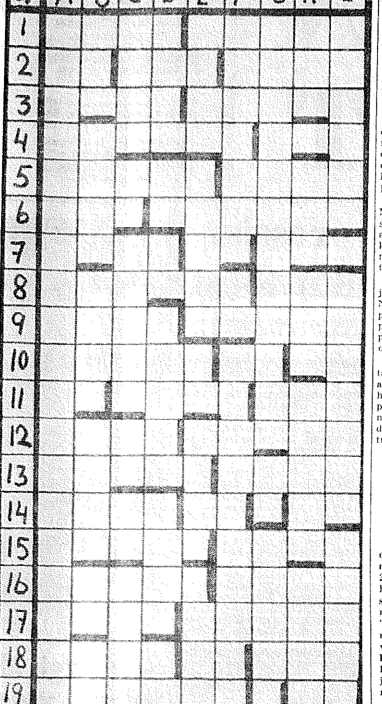

Paremale: 1-A käane 1-E rootsi suusatamistähe eesnimi 2-A tema 2-C hilja (rootsi k.) 2-F kehv, kurblik 3-A jõgi Saksamaal 3-E eestipärane mehe nimi 4-A SEG õpetaja 4-G jook 5-A SEG rektori eesnimi 5-F nõukogude Venemaa ametl. lüh. 6-A üks (ingl. k.) 6-D tekib kütmisel 7-A SEG õpetaja 7-G õlle 8-A proov 8-G suurmaaomanik Aasias 9-A kena, kaunis 9-E Hispaania hõberaha 10-A SEG õpetaja 10-F väike vann 10-H mahumõõt (lüh) 11-A vanuse 11-C põllutööriist 11-G kalleim vara 12-A ruttu 12-E kuulus prantsuse maalikunstnik 13-A naise nimi 13-F SEG rektori asemiku eesnimi lõpupeol 14-A pirin 14-E see tähendab 14-H on (in l.k.) 15-A seal peetakse Eesti rahvaülikooli loenguid 15-F kerjus 16-A SEG rektor (Y=J) 16-F aed 17-A pikkusmõõt 17-E tuiksoon 18-A tütarlapselik tervitusviis 18-E saba (rootsi k.) 18-G naisolevus 19-A vaata A-1 alla 19-H sinu.

Alla: A-1 Eesti erakool Stockholmis B-1 roheline väli C-1 veinilinn Itaalias D-1 SEG õpetaja E-1 part (rootsi k.) F-1 shlaager, moelaul G-1 koht skärgårdenis, kus peeti SEG lõppaktus H-1 õlu Inglismaal I-1 metallraha, medali tagakülg B-4 linn Saksamaal (I=J) C-5 neoon D-5 natsionaalsotsialist (lüh) H-5 suvi C-7 linn, küla B-8 rootsipärane naise nimi F-8 noot H-8 pindalamõõt I-8 vaim D-9 linn Prantsusmaal E-10 sama, mis F-8 alla F-10 SEG õppejõud H-11 kõikide "punaste isa" B-12 riik ja keel Euroopas C-12 meie (rootsi k.) E-12 suur kogu G-13 hoov C-14 saksakeelne prepositsioon D-14 prantsuspärane mehe nimi G-15 kõrged sihid I-15 ülikoolilinn Eestis B-16 abiellumise teel saadud sugulane C-16 vanamoeline tütarlapselik tervitusviis E-16 õllevabrik end. Eestis H-16 matk, tuur B-18 diftong D-18 jaatus Itaalias.

Lahendus 26:

Paremale: 1-A Brasiilia 2-A riie 2-E träsk 3-A iva 3-D ea 3-F säde 4-A ta 4-C alaanid 5-A astel 5-F net 6-A neer 6-E iisop 7-A NL 7-C laat 7-G Aho 8-A ia 8-C ilm 8-F aken 9-A Anna 9-E ars 9-H ii 10-A ideaal 10-G aga 11-A lein 11-E kamar 12-A urn 12-D arvama 13-A semu 13-E ital 14-A ai 14-C Uruguai 15-A prees 15-F alev 16-A Pele 16-E tragi 17-A iil 17-D Saak 17-H re 18-A ase 18-D TV 18-F Jair 19-A sari 19-E aus 19-H Aa.

Alla: A-1 Britannia B-1 Riva C-1 ai D-1 Seeler E-1 Itaalia F-1 ir G-1 Lääne Saksamaa H-1 is I-1 AK C-3 Aateline F-3 sanitar H-3 dito I-3 edu B-5 Selander I-6 poni D-7 alaan H-7 Helga E-8 Maakri A-10 ilus F-10 la I-10 ara C-11 in D-12 aur F-12 viga H-12 ML B-13 Eire C-13 Mueller I-13 Riviera A-14 appi E-14 ustava G-14 ulakas H-14 AEG D-15 Eesti F-16 roju B-17 isa H-17 Ria A-18 AS.

Kui kirikuõpetajad tahtsid Eestit liita Saksamaaga

Rahvasuus on üldiselt levinud mitme meie, eriti saksa rahvusest kirikuõpetajate kohta jutte I maailmasõja päevilt, et nad olevat oma kirikute tornidest valgust näidanud maad vallutavaile Saksa okupatsioonivägedele. Kui palju selline teevalgustamine omas mingit praktilist tähtsust, on muidugi küsitav. Et aga kirikuõpetajad aktiivselt toetasid selleaegseid Saksa riigivõimu poliitilisi püüdeid meie kodumaal, on kahtlematu. Sakslaste üheks ja kindlasti ka suurimaks püüdeks oli sel ajal otse eesti rahvalt leida toetust Eestimaa ühendamiseks Saksa riigiga.

Nii kutsuti mitmel pool vallavanemaid kokku vastavaiks koosolekuiks aadlite ja isegi kirikuõpetajate poolt. Läänemaal on selleaegne Lääne praost Petzold mõjutanud Lihula vallavanemat Johannes Koppelmanni teisi vallavanemaid kokku kutsuma allkirjade andmiseks aktile, millega soovitavat Eestit liita Saksamaaga. Kokkukutsutud vallavanemad on tõrkunud aga seda tegemast. Siis rakendatud teist võtet. Lastud koguda allkirju taludes, et kumba kahest soovitakse, kas enamlaste või sakslaste valitsust.

Mõned vallavanemad nagu Tonkman Vaiknast, Tähe Keilast ja Septer Esnast toonitasid, et neil puudub õigus selliste poliitiliste küsimuste otsustamiseks, päälegi ei ole neid enne kokkukutsumist küsimusega tutvustatud, et selleks oleks võimalusi jäänud rahvalt volitust võtta. Parun Schilling ja pastor Hahn Tallinna Oleviste kogudusest seletasid siis, et vallavanemad avaldagu ainult endi isiklikku arvamust. Kui Tähe selle peale ütles, et tema ei taha saada rahva äraandjaks, nõudis kohalolev aadel von Brevern tema vastutusele võtmist ja praost K. Thomson Hagerist seletas, et Saksa valisus pidavat seda Vene valitsuse pooldajaks, kes sakslaste poolt ei hääleta.

Kogu selle jandi tulemus langes ometi sakslaste kasuks — otsustati lahku lüüa Venemaast. Nüüd tekkis tarve selleks esindajate saatmiseks Riia maapäevale (Landesrat). Saadikute kandidaate ei lasnud aga vallavanemail endil üles seada, vaid kogu koosolek, s.t. vallavanematele lisaks veel ka aadel ja kirikuõpetajad tegid seda koos. Sellest koosolekust võtnud osa ka omariiklusaegne Haljala kirikuõpetaja Martin Nurm, keda E. Laaman (vt. "Eesti iseseisvuse sünd", lk. 263) nimetab kadakaks. Õpetaja M. Nurm oli viimati ka Viru praostkonna abipraost kuni ümberasumiseni Saksamaale 1939.

Temasse kui ümberasuvasse eestlasesse suhtus sellaegne meie ajakirjandus mõnitavalt. Kuna tollil avastati, et lahkuval vaimulikul on kaasas revolver, võeti see talt ära koos kullast ametiristiga, millest kirjutati sarkastiliselt, et "Hendrik Lätlane tuli Eestisse ristiusku tooma mõõk paremas ja rist vasakus käes, nüüd lahkub Martin Eestlane rist kaelas ja revolver taskus".

Võrreldes Põhja-Eestiga teostus Lõuna-Eestis vastav aktsioon veelgi visamalt. Mitmel pool, nagu Kambjas, Rõngus ja Varal, on vallavanemad sellistest valimistest üldse loobunud. Rõngus teostatud koguni uued valimised, kus mõisnik von Oettingen omalt poolt on määranud vallavanemate esindajad. Kui siis vallavanemad Riiga sõidutatud, tulnud praost M. Jürmann Tarvastust, praost Falck ja teised neid noomima, et nad kindlasti sakslasi pooldaksid. Selleks korraldatud koguni vastav koosolek enne nende teele asumist. Ometi jäid vallavanemad neile mõjutustele külmaks ja otsustasid omavahelisel nõupidamisel hääletamisest Riias üldse loobuda.

Üheks iseloomustavamaks näiteks on selleaegse Vana-Antsla vallavanema, tõenäoliselt meie hilisema riigikoguliikme Peeter Koemetsa ülesaste Liivimaa Landesversammlungis 10. aprillil 1918, kes sääl 15 eesti vallavanema poolt allakirjutatud deklaratsiooni ette luges ja alla kriipsutas, et meie vallavanemad 1866. a. seaduse järgi ei ole õigustatud poliitilisi küsimusi otsustama, vaid et selleks on meie rahva poolt valitud Eesti Maapäev kui kõrgeima võimu kandja Eesti territooriumil, kes on juba otsustanud Eesti iseseisva demokraatliku vabariigi.

Kui selle järel vallavanemad tahtsid koosolekult lahkuda, takistati neid selles. Kui siis seati võimutsejate poolt üles kandidaate ja need ka valiti, ei võtnud need valimist vastu.

Kui siis kirikuõpetaja T. Hahn "Mitausche Zeitungis" 4.4 1918.a. kirjutas: "Mõni eesti vallavanem ei teinud ega valinud kaasa. Kuid tarvilik arv talurahvaliikmeid valiti ometi ja nimelt ainult nendetaoliste poolt. Ja seal ei tekkinud kogu asja arutamises ega valimistes üheti takistust", võime järeldada kui õiglaselt ühe vaimuliku poolt kogu neid sündmusi on avalikkuses valgustatud.

E. VRAGER

Nixoni senativõit

WASHINGTON — President Nixon saavutas kolmapäeval senatis tähtsa võidu. Talle lubati 1,4 miljardit dollarit ABM-robotsüsteemi kuuluva Safeguardraketi väljaehitamiseks. Märgitud antiraketrelv on olnud tüliõunaks ajast, mil sellekohane ettepanek senatis maha hääletati ja mis tookord tähendas vajalike krediitide sulgemist.

Uus toetus tähendab nüüd seda, et valitsus võib jätkata juba varemalustatud kahe Safeguard-baasi ehitamist, milledele järgneb veel kahe baasi ehitamine.

Nixon ütles, et ABM-süsteemi väljaehitamine on absoluutselt vajalik, teades, et N. Liit ähvardab USA-d relvastuse võidujooksus. — See on ühtlasi trumpkaardiks vene-ameerika läbirääkimistel, mis puudutavad strateegilise tuumarelva piiramist, ütles president Nixon.

Kohalik elu

Eestirootslaste 25-es suvipäev — Hembygdsdagen — Rootsis, peetakse pühapäeval, 16. augustil 1970 algusega kell 11 Värmdö poolsaarel, Klinteni Björknäspaviljongis.

Kavas on ettekandeid, muusikat ja pakrisaarlaste rahvatantsugrupi esinemine. Päevakohase kõnega esineb endine Pürksi Põllunduse- ja Rahva ülikooli direktor Per Söderbäck. Loterii eestirootslaste haruldusesemeist. Pildinäitus. Lõppeks tants ja omavaheline koosviibimine. SOV- eestirootslaste esindusühing — loodab rohket osavõttu kaasmaalaste poolt. TERE TULEMAST!

Lühiteated Ameerikast

- **USA kullafondis** oli rahaministeeriumi aruande järgi 31. juulil s.a. kulda 11 miljardi 367 miljoni ja 50 tuhande dollari väärtuses. Möödunud aasta sama kuupäevaga võrreldes on kullafond kasvanud 1 miljardi ja 40 tuhande dollari võrra.
- **Tööminister James Hodgson** teatas, et valitsus nõuab ettevõtetelt, kes täidavad riiklikke tellimusi, et nad võtavad võrdsel alustel meestega tööle naisisikuid, kes soovivad ja on suutelised meestega kõrvuti töötama.
- **President Richard Nixon** ütles, et pealinn Washington, mis moodustab District of Columbia nimelise administratiivse üksuse, on muutumas "maailma kuritegevuse pealinnaks. Washingtonis on üle poole elanikest neegrid.
- **Ameerika ametiühingute keskliidu** AFL-CIO president George Meany pööras Kongressi poole taotlusega, et palga alammäär, mis praegu on doll. 1,60 tunnis, kõrgendatakse 2 dollarile, kuna inflatsioon tabab väiksepalga saajaid kõige raskemini.
- **Esindajatekoda võttis president Nixon vastuseisust hoolimata vastu** seaduse, millega presidendile õigus antakse hindade, palkade ja üüride kontrolli sisseseadmiseks inflatsiooni piiramiseks. President Nixon teatas, et ta on kontrolli vastu.
- **Gallupi ringküsimisel,** mis toimus juulikuus, tõusis president Richard Nixonni populaarsus ülemaaliselt 6 prots. ja lõunaosariikides tervelt 11 prots., võrreldes juunikuu seisuga. 61 prots., küsitusist kiitis heaks presidendi poliitika riigi juhtimisel.
- **Kohtuminister John Mitchell** teatas, et riikliku julgeolekuasutise FBI andmeil saavad mitmed üliõpilaste hulgas tegutsevad pahempoolsed grupid toetust N. Liidult ja Puna-Hiinalt. Kommunistlikud õssitajad sõidavad ühest kolledzhist teise rahutusi õhutamas.

Vikerlased asusid teele

MONTREAL (EPL) — Noorte esinemisrühm "Vikerlased" asus möödunud nädala Euroopa-reisile. 25 mängijat, lauljat ja tantsijat külastavad seitset riiki Kanada valitsuse majanduslikul toetusel. Nagu rühma juht Harry Kivilo jutustas "The Montreal Star'ile" jääb kaduma läinud kirja tõttu ära kolm kavatsetud esinemist Saksamaal mis kahjustab reisi majanduslikult Valitsuse toetus oli 2000 dol. Puudu jäänud summa sõidukuludeks panid noored ise kokku.

STOCKHOLMI—ESINEMINE

Montreali VIKERLASTE "VIKERVALLA" rahvatantsu, rahvalaulu ja omaloomingu etendustele, mis toimuvad laupäeval, 29. augustil Stockholmi Södra Teatris kell 16.00 ja kell 19.30, algas pääsmete eelmüük Eesti Kultuuri Koondises, Regeringsgatan 2,4 telefon 11 31 16. Esimesele etendusele on võimalik pääsmeid saada õppivale noorsoole ja pensionäridele soodustatud hindadega.

Eesti noorte heliplaadid

on saadaval E. Kultuuri Koondise büroos. Sihtasutus Els Kaljot-Vaarmani stipendiaadilt Jüri Lipult "Laul sinule. . ." — meeleolulaulud. Ooperilaulja Priit Hallapi stipendiaadilt Reet Hendriksonilt — eesti rahvalaule ja Kanada noortelt "Vikerlased laulavad" — eesti rahvalaule ja rahvatantsuviise. Heliplaadi hinnaks on kr. 25:—.

Vikerlaste etendusele "Vikervalla", laupäeval 29 aug. kell 16.00 ja kell 19.30, on pääsmete eelmüük alanud. EKK büroo on avatud esmaspäevast reedeni kell 11.00—17.00 ja neljapäeviti kella 18.00 ni. Tel. 11 31 16.

Eesti Kultuuri Koondis

Usulised raadiosaated igal pühap., teisip. ja reedel kl. 18.30—18.45 lühilainel 31 m. Trans World Radio.

EELK KIRIK

STOCKHOLM: Jakobi kirik, Jakobsg. 2, pühap. 16/8 kl. 9.30 hommikune peajumalat. Õp. Ed. Kägi. Orelil Priit Ardna. Lauluraamatud.

AP. ÕIG. KIRIK

GÖTEBORG: Ortodokskirik, Guldheden, pühap. 16/8 kl. 11 Neitsi Maria Uinumise mälestuse-teenistus. Praost Raag.

VABAKIRIKUD

STOCKHOLM : Nelipühi kirik Filadelfia, Rörstrandsg. 7, jumalat. pühap. 16/8 kell 12.30. E. Lindström ja R. Mesi.

21/8 kl. 19.30 Piibli- ja palvet.

GÖTEBORG: Smyrna Nelipühi kog., Parkg. 1, 15/8 kl. 18 jumalat. Kõnelevad: jutl. H. Laur Stockholmist, A. Vähi ja O. Bleusser Kanadast ja A. Olema USA-st. Laulab pealinna trio ja kohapealne Laulu- ja mängukoor.

16/8 kl. 15 ristimisjumalat. — suures kirikus. Nädala sees piiblitunnid. Teenib A. Olema.

GÖTEBORG: Blå Bandets, Erik Dahlbergsg. 10, jumalat. 16/8 kl. 11. V. Kubja.

ESKILSTUNA: Filadelfia kirik, Smedjegata. 23, jumalat, pühap. 16/8 kl. 13. E. Laan ja V. Lindma.

HÄLSINGBORG: Slottshagakyrkan, Långvinkelsg. 26, jumalat. pühap. 16/8 kl. 14. Elsa ja Aarand Roos.

Asutamisel noortekoor Stockholmi

Kuna suuliste andmete kohaselt leidub noorte muusikasõprade hulgas koorilauluhuvilisi, kavatsetakse asutada Noortekoor Stockholmis, noortele 13—19 aasta vanuses. Dirigent E. Kiisk on oma lahke nõusoleku andnud koori juhatamise oma ülesandeks võtta.

Lauluharjutused toimuksid laupäeviti kella 11.00—13.00 vahel Jakobi kiriku koguduse saalis, Jakobsgatan 2, alumisel korral.

Esimene kokkutulek toimub koosviibimisena tassi kohvi või klaasi mahla juures Stockholmi Eesti Naiskoori ja Stockholmi Eesti Meeskoori külalistena, kus ka häältegruppide määramine ja muude kooritegevusega ühenduses olevate küsimuste selgitamine toimub. Koosviibimine toimub laupäeval 5. septembril kell 11.00, samas hoones, kuid üks kord kõrgemal.

Osavõtust palutakse teatada hiljemalt 2. septembriks, tel. 765 39 96, Muusa Ericssonile, või tel. 730 16 77, Erna Klemmerile.

Võta kaasa sõber/sõbratar ja teretulemast esimesele Noortekoori koosviibimisele! Mõtle ka natuke sellele, millise nime võiks koorile anda!

Tervitades
Korraldav Toimkond

Baltisaksa tantsulektor okup. Eestis

Hannoveri tantsuklubi "Schwarz-Gold" baltisakslasest juht, tantsuõpetaja Hans von Hagemeister, oli üheks lektoriks Tallinnas "Kreuksi-nimelises kultuurihoones" toimunud peotantsuõpetajate seminaril "suhtlemisühingu" külalisena. Ta oli kutsutud koos abikaasaga.

Ta on ka varem paaril korral Tallinnas käinud ja m.h. kontaktis olnud kogu aeg omaaegse ja praeguse Tallinna tantsuõpetaja Arseni Poolgasega. TEma reiside tulemusena on ka okup. Eesti võistlustantsijaid käinud Hannoveri rahvusvahelistel võistlustel, kuid ilma eduta.

‡

Minu armas õde
ja laste tädi

Tatjana Matt

* 6.12.1918 Kihnus
† 6.10.1970 Partilles

Mälestavad leinas

MARIA
perega

VEND JÜRI
Kanadas

†

Endist kaasteenijat

Rein Saving'ut

mälestavad leinas

ANTS KIPPAR
VOLDEMAR KRUPPELMAN
KARL LINDMA
ERNST SEIM
ERNST VILVAL

†

Kallist isa

Jüri Laasi't

* 8.3.1885 Vigalas
† 11.8.1970 Vigalas

mälestab sügavas leinas
POEG
perekonnaga